

So what!

Stichting Intermobiel zet zich met een positieve insteek in voor en door jongeren met een lichamelijke handicap en/of chronische ziekte. De mensen achter deze stichting werken mee aan de AanZet. Dit keer schrijft Veroni Steentjes, initiatiefneemster en voorzitter van Intermobiel. Ze heeft sinds haar twaalfde posttraumatische dystrofie en is daardoor sinds haar achttiende bedlegerig. Ze woont in Arnhem met haar twee hulphonden Amor (11, met pensioen) en Stitch (3).

Een 'doorsnee' gehandicapte is fijn, een mooie doet pas pijn!

Rond mijn vijftiende ging ik met een vriendin stappen naar een grote, mij onbekende, discotheek. Die avond maakte grote indruk op mij. Ik kreeg namelijk erg veel mannelijke belangstelling, wat mij toen onbekend was. Op de middelbare school kreeg ik dat namelijk niet van jongens uit de klas of op school. Ik werd daar meer gepest dat ik een 'boerse' was afkomstig uit een dorp en niet uit de stad. Ik vind mezelf ook niet mooi.

Rond mijn negentiende verspreidde de dystrofie zich waardoor ik op bed kwam te liggen. Mijn ouders hebben me altijd geholpen om ook met bed naar bijvoorbeeld een concert of op vakantie te kunnen gaan. Dat was mijn eerste ervaring met bijzondere reacties. Tijdens een concert kreeg ik te horen: 'Jammer dat iemand die eruit ziet als jij gehandicapt is.' Ook kreeg ik reacties als: 'Als het had gekund, had ik je ten dans gevraagd.' of 'Als je geen handicap had, had je zeker model kunnen worden.' Ook tijdens bootvakanties van het Rode Kruis merkte ik dat ik het andere geslacht in verwarring bracht. Ze vonden mij aantrekkelijk, alleen mijn handicap niet, dus liep het vaak op niets uit. Een handicap hebben, is echt aseksueel voor gezonde leeftijdsgenoten. Het stoot overduidelijk enorm af. Gelukkig zijn er mannen als Emile die mij als mens zien en niet alleen mijn handicap.

Ik weet van een mooie vriendin met een handicap dat zij ook dezelfde reacties krijgt, dus de wijze van reageren is universeel. Wat is het rare idee dat iemand die mooi is, of mooi gevonden wordt door anderen, geen handicap of chronische ziekte mag hebben? Waarom is dat dan zonde en jammer en is dat niet zonde bij iemand die er doorsnee uitziet? Als iemand er doorsnee uitziet, raakt het mensen niet of minder als iemand een handicap heeft, maar het raakt ze wél als je een mooie man of vrouw bent. Hoe vreemd werkt de menselijke geest dus...

Bezoek www.intermobiel.com voor meer informatie over het hebben van een lichamelijke handicap of chronische ziekte.

Bron: Aanzet januari 2014